

În palmă strângem universul

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Noi înflorim în vers cuvinte
Ori le pictăm pe cerul dezvelit,
Când lacrima iubirii simte
Că soarele bătrân s-a ofilit.

În palmă strângem universul
Și marea, care cântă, tristă,
Vrem să-i pătrundem înțelesul,
Când alții spun că-i egoistă.

Iar dacă umbra ne-mpresoară
Și liniștea coboară peste noi,
Flămânzi, la fel, ca-n prima seară,
Prin fantezii ne-ascundem amândoi.

- Mă-ntrec adeseori cu gândul
Și depășesc hotarele lumești,
Dresez minutul, închizându-l
Sub sânul stâng, acolo locuiești.

În inimă purtăm vulcanii
Unei planete stranii, și prin noi,
Își scutură mirați castanii
Candoarea florii albe. Un convoi

De păsări mari, necunoscute,
Se-ntorc din depărtări pe contrasens
Sub tâmpale calde, așternute
De liniștea acestui dor imens

Ioan Grigoraș & Liliana Trif